

ומושום זה, אלעוזר בני, אל הツפה
לרגלי מsie, עד שתראה את
הקשת בגוניה המארים, או עד
שיתגלה אותן בועלם. מה זה
אות? אלא דרך כוכב מיעקב, זו
האות י',אות ברית. ומיד וקם
שבט מישראל אליה, אותו
שנאמר בו ויהי בישرون מלך.

בָּא וְרָאָה, יֹם אֶחָד שָׁאַלְתִּי אֶת
אֱלֹהֵינוּ, לִמְהֵ שָׁמִים הַעֲרָלָה בְּכָלִי
עַפְרָה? אָמַר לִי, שָׁמַעְתִּי בִּשְׁבִּיכָה,
שְׁעַרְלָה הוּא נְחָשׁ, וְכִינֵן
שְׁמַעְבִּירִים אָוֹתוֹ מִקְזָמוֹ, אָרִיךְ
לְלַתָּת לוֹ מִזְוֹנוֹ, זֶהוּ שְׁפָתָחָב וּנְחַשׁ
עַפְרָה לְחַמּוֹ, וּבוֹדָאי, בְּנֵי, בְּזָה נְצַלָּה
אָדָם מִדִין חַבּוֹת הַקָּבָר, וְהַדָּם
שְׁמַטִּיפִים מִהְפְּרִיעָה, לְתָת מִזְוֹן
לְאֹתוֹ הַכְּלָב שֶׁהָאָרוֹצָם, וּבְזָה
נְצַלָּה אָדָם מְחֻרְבּוֹ שֶׁל מְלָאָקָה,
הַפּוֹתָה.

וַיֹּאמֶר פָּנִים אֶל־אָדָם הַרְאֵשׁ וְלֹא־
בָּרוּךְ הוּא מִצְאֵל בְּנֵי
מִחְרָב הַמְתַהֲפֵכֶת? אָמַר לוֹ, חֲרֵב
הַמִּילָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עֲשֵׂה לְךָ
חֲרֵבּוֹת צוּרִים, וְחֲרֵבּוֹ שֶׁל קָדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁעֲשֵׂרָה פִּיּוֹת,
כְּנֶגֶד מִילָּה וּפְרִיעָה וּמִצְחָה
וּשְׁלֵישָׁ עֲשֵׂרָה בְּרִיתוֹת שְׁנִכְרָתוֹ
עַלְיָה, וְכֵן הַתּוֹרָה מִצְלָה אֶת
הָאָדָם מִשֶּׁשׁ עֲשֵׂרָה פִּиּוֹת הַחֲרֵב,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלָמָה עַזְּ חַיִם
הַיָּא. שְׁעֻולָה לְשֵׁשׁ עֲשֵׂרָה.

ובנג' שמי אלה אמרה תורה לא תרצח ולא תגנוף. לא הנאך פנוג' נחש אשת זוננים, לא תרצח בפנוג' סמא"ל, ואמר דוד עליו, האילה מהחרב נפשי מיד כלב יחידתי. שליש קליפות הערלה הן משיחית"א אמר וחייב, פנוג' הערלה, והוא העזען. והינו מה שתקנו בתפללה אצלם, והוא רוחם יכפר עון - זה עון, ולא ישחת - זה משחית,

(שם עח לה) **וְהוּא רָחוֹם יַכְפֵּר**

וּבְנֵי דָא אַלְעֹזֶר בָּרִי לֹא תְצַפֵּי לְרַגְלָא
דְמַשִּׁיחָא עַד דַתְחֵזֵי קָשָׁת בְּגֻנוֹנוֹי
נְהִירִין, או עַד דָא תַגְלִיא אָזֶת בְעַלְמָא, מַאי
אָזֶת. אֲלָא דָרְךָ פְּכַב מִיעַקְבָּ (בָמְדִכְרוֹ כְדִי). דָא אַת
י' אָזֶת בְּרִית, וּמִיד וּקְם שְׁבַט מִישְׁרָאֵל לְגַבָּה,
הַהְוָא דָא תַמְרֵבֵיה (דָבָרִים ל' ח') וִיהִי בִּישְׁרוֹן מֶלֶךְ
(חָסֵר).

תא חזי יומא חדא שאילנא (דב' העד
ע"ב) לאליחו, ערלה אמראי שיינן במאנא
בעפרא, אמר לי שמענא במתיבתא, דערלה
אייהו נחש, וכיוון דאעבריןן ליה מאתריה צרייך
למייחב ליה מזוניה, חדא הוא דכתייב (ישעה סה
לה) ונחיש עפר לחמו, ובודאי ברוי ברא אשתזיב
בר נש מדינה דחבות הקבר, וידמא דאטיפין
מפריעה למייחב מזונא לההוא קלפא דאייהו
רוזאת, ובדא אשתזיב בר נש מהרבא דמלאן
המות.

ועל דא אמר אָדָם קְדוּמָה קְפִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הוא, מי מֵצַיל בְּנֵי מְחֹרֶב הַמְתֻהְפֶּכֶת,
אמר לֵיה חֲרָבָא דְמִילָה, כַּמָּה דָאָת אָמָר (יהושע
ח ב) עֲשֵׂה לְךָ מְרֹבּוֹת צְוְרִים, וְחֲרָבָא דְקְוִידָשָׁא
בריך הוא יי"ג פִּיפִיוֹת, לְקַבֵּל מִילָה וּפְרִיעָה
וּמְצִיכָה וַיְיַג בְּרִיתוֹת שְׁנִכְרֹתוֹ עַלְיהָ, וכן
אוֹרְדִינִיתָא שְׁזִיב לְבָר נְשׁ מִי"ו פִוּת דְחֲרָבָא,
כַּמָּה דָאָמָר שֶׁלְמָה (משל ג יב) עַז חַיִים הַי"א
DSLICK ל'ינו.

ולקבָל אלין תריין אַמְרַת אָוּרִיִּתָא לא תרצה
ולא תנאף (שםות כ-יג-יז), לא תנאף לקבָל
נחש אַשְׁת זְנוּנִים, לא תרצה לקבָל סמא"ל,
ואמיר דוד עלייה (טהילים כב כא) האיליה מחרב
נפשי מיד כלב יהיקתי, תלת קלייפין דערלה
איןון משחית א"פ וחימ"ה, לקבָל ערלה
אייהו עוז, והיינו דתקינו בצלותא לגביהו,